

The Saker: Zločin a trest Washingtonu

- CZ24 News | 20. prosince 2021

RUSKO/USA: Zrovna včera ruské ministerstvo zahraničí zveřejnilo několik dokumentů, které se od té doby lidé snaží interpretovat, ale bez valného efektu. Rád bych nabídl své vlastní vysvětlení toho, co tyto dokumenty znamenají, které se bude možná značně lišit od většiny ostatních vysvětlení, která snad uslyšíte. Čas ukáže, jak blízko jsou pravdě; prozatím jsem rád, že mohu pouze doplnit spektrum myšlenek, které jsou k dispozici.

Oba dokumenty podrobně popisují, co musí Washington udělat, aby se vyhnul důsledkům porušení ústní dohody uzavřené s Michailem Gorbačovem o nerozšiřování NATO směrem na východ k ruským hranicím – v podstatě zmrazit síly NATO tam, kde byly v roce 1997, než se NATO rozšířilo dále na východ. Dokumenty se zabývají i dalšími aspekty deeskalace, jako je odstranění všech amerických jaderných zbraní z cizího území a omezení amerických sil na vody a vzdušný prostor, z nichž nemohou ohrožovat území Ruska.

Jedním z vysvětlení, které se v poslední době objevuje ve Washingtonu i jinde, je, že tyto dokumenty jsou vyjednávacím gambitem (nikoli ultimátem), který má být projednán v soukromí (aby USA zcela neztratily tvář) a po konzultaci s členy a partnery NATO a možná i s Evropskou unií, Radou Evropy, OBSE, Amnesty International a Greenpeace (aby se zabránilo tomu, že jejich společná bezvýznamnost bude všem zřejmá). Souhlasím s tím, že z veřejných diskusí lze vytěžit jen málo; ostatně Moskva již dosáhla požadovaného bombastického efektu tím, že tyto dokumenty zveřejnila a přinutila Washington, aby uznal jejich přijetí a souhlasil s “jednáním”.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Nesouhlasím s tím, že by bylo o čem vyjednávat: tyto dokumenty nemají sloužit jako východisko pro jednání; jsou výzvou pro Washington, aby uznal a napravil své prohřešky. Washington porušil dohodu, kterou uzavřel s Moskvou, že nebude expandovat na východ. Mohl tak učinit proto, že v letech po rozpadu SSSR byla Moskva příliš slabá na to, aby se bránila, a řídili ji lidé, kteří si mysleli, že je možné, aby se Rusko integrovalo na Západ, možná dokonce vstoupilo do NATO. Tato éra však již před časem skončila a kolektivní Západ nyní musí své kolektivní prsty vrátit za červenou linii – ať už dobrovolně, nebo ne – a to je jediná věc, o které se teprve rozhodne. To je jediná volba, kterou je třeba učinit: ustoupit dobrovolně a zjednat nápravu, nebo odmítnout a být potrestán.

Také nesouhlasím s tím, že tato volba – mezi nápravou a přijetím trestu – má něco společného s EU, NATO nebo různými “členy” či “partnery”. Moskva nemá k NATO žádný vztah a považuje ho za pouhý cár papíru, který Washingtonu uděluje dosti pochybné právní oprávnění rozmístit své vojenské síly v zemích po celém světě. Moskva má určité zbytkové diplomatické zastoupení v EU, ale nepovažuje ho za důležité a soustředí se na bilaterální vztahy s členy EU. Co se týče východoevropských sousedů, Ukrajina je z pohledu Moskvy americkou kolonií, a tudíž výhradně americkou záležitostí, Polsko se může jít zase rozdělit (nebo taky ne), a pokud jde o ty maličké, ale

politicky otravné státy Estonsko, Lotyšsko a Litvu, tak sorry, ale ruská armáda je vybavena dalekohledy, nikoli mikroskopy.

Ve skutečnosti jde o volbu mezi rostoucím rizikem jaderné výměny mezi dvěma jadernými velmocemi – jednou, jejíž síla rychle slábne, a druhou, která neustále sílí – a co největším omezením tohoto rizika. Pouze obě jaderné velmoci se musí dohodnout; všichni ostatní mohou jednoduše dělat, co řeknou, aby se nikomu nic nestalo. V případě Evropanů by na tom měli mít docela zájem (pokud ještě vědí, co je pro ně dobré), protože expanze NATO na východ jim zanechala na jejich městech obrovské terče jaderných cílů, které by se měli pokusit odstranit. A nejen to, NATO svým pronikáním k ruským hranicím zvýšilo riziko, že náhodou dojde k jaderné konfrontaci: všechny ty jaderné vyzbrojené bombardéry, lodě a ponorky by mohly někde špatně odbočit a pak bum! – už žádná Evropa.

Možná si myslíte, že tyto bombardéry, lodě a ponorky se musí potloukat kolem ruských hranic, aby “zadržely” Rusko, ale to je lež. Rusko se dokáže držet na uzdě přijatelně dobře a drobné územní spory, které se tu a tam pravděpodobně objeví, rozhodně nevyřeší zvýšením rizika jaderné války. Ruská federace má pozemní hranice s více než tuctem zemí, z nichž na obou stranách většinou žijí ruští občané, a proto jsou pozemní spory nevyhnutelné, ale žádný z nich nikdy nebude stát za to, aby kvůli němu vylétěla planeta do povětří.

Možná si myslíte, že síly NATO potřebují vykazovat aktivitu a chovat se nebezpečně, aby ospravedlnily svou existenci a směšně nafouklé rozpočty na obranu. Také kdyby nedostaly příležitost chovat se vůči Rusku hrozivě, mohli by jejich vojáci začít být sklíčení a jen sedět, pít, brát drogy a provozovat homosexuální sex, a to by bylo špatné pro morálku. (Ale co je potom špatného na troše homosexuálního sexu mezi souhlasícími vojáky mimo službu, kteří jsou pohlavně nejednoznační?) Řekl bych, že to všechno jsou spíše drobné, ne-li zanedbatelné obavy, uvažíme-li, že na druhé straně vah je riziko planetárního požáru.

Možná si také myslíte, že expanze Washingtonu na východ není zločinem, protože Gorbačovovi se nepodařilo získat písemný slib, že se nebude rozšiřovat na východ. Nuže, dovolte mi, abych vám nabídl drobný vhled do vnitřního fungování ruské civilizace. Pokud s Rusy uzavřete ústní dohodu, porušíte ji a pak se jim vysmíváte slovy: “Ale vy jste si to nenechali dát písemně!”, právě jste si problém značně zhoršili. Všichni děláme chyby a někdy musíme porušit své sliby, v takovém případě je správným postupem zkroušenost, upřímná omluva a nabídka nápravy. Pokud místo toho prohlásíte, že slib je neplatný, protože nelze najít jeho písemnou podobu, pak jste své nečestné jednání umocnili úmyslnou ignorací a sami jste se vyčlenili pro exemplární potrestání. Tento trest může přijít pomalu, může trvat desítky let, možná i staletí, ale můžete si být jisti, že nakonec budete potrestáni.

Kdysi byla Moskva slabá a Washington silný, ale nyní se rovnováha změnila ve prospěch Moskvy a konečně nastal čas pro potrestání Washingtonu. Jedinou otázkou zůstává, jakou formu tento trest bude mít. Ten, který navrhuje Moskva, má podobu podrobení se veřejnému ponížení: Washington podepíše bezpečnostní záruky vypracované v Moskvě, odtáhne se zpět do své boudy a bude tiše ležet jako hodný pejsek a lízat si koule, aby se utěšil. A to je ta příjemnější alternativa, něco jako výhra pro obě strany, nabízená v dobré víře.

Méně příjemná alternativa je docela nebezpečná a poněkud matoucí. Představte si Poseidony – nedetekovatelná torpéda na jaderný pohon -, jak nekonečně dlouho křižují v tisíci metrových hloubkách u kontinentálního šelfu podél pobřeží USA, připravené je spláchnout zcela náhodnými a dokonale popíratelnými tsunami, jejichž sporadické echo na obrazovkách amerických radarů pokaždé způsobí, že si náčelníci štábů ušpiní plenky. Přemýšlejte o letadlech, lodích a ponorkách NATO, které se tiše ztrácejí bez dostatečně prozkoumaného důvodu a jejichž posádky se později

objeví na nějaké vzdálené pláži velmi opilé a v plavkách v barvách ruské vlajky. Přemýšlejte o tom, jak hypersonické cosi-nebo-něco pravidelně kličkuje na nízké oběžné dráze Země nad pevninou USA, což způsobuje, že všechny kabelové televize vysílají Russia Today a mluvící hlavy CNN vybuchují impotentním vztekem.

Myslel bych si, že pravicově smýšlející Američané, bez ohledu na stranickou příslušnost či její nedostatek, budou ve svém vlastním osvětleném zájmu chtít, aby jejich zvolení zástupci přestali dělat další problémy a prostě podepsali ty ztracené bezpečnostní záruky! Ale to je jen můj soukromý názor.

AUTOR: Dmitry Orlov

Zdroj: thesaker.is

Překlad/Publikoval: Zvědavec